

*Ἡ ἐκ τάφου ἔνδοξος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Λάβαρον, Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας, Βουλγαρία.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου, ἀντὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τῶν Ὁρῶν, καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός... λέγονται χύμα τὰ κάτωθι:

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μηνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.
γ' (3)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **γ' (3)**

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μηνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; Βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγήρθη ὁ Κύριος θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος Σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, Χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' (40), Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἐν τῷ Μεσο-νυκτικῷ, ἐν ταῖς Ὁραῖς, καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου δὲν ἀναγινώσκειται τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Ὁρθρου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος οὔτε ὁ Προοιμιακὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἄντ' αὐτῶν δὲ λέγομεν τὰ κάτωθι θυμιάζοντες. Εἰ μὲν παρίσταται Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ, Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Εἰ δ' ἄλλως, λέγομεν τὸ Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν. Καὶ αὐθις ψάλλονται τὰ ἀκόλουθα:

ᾠχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρεῖς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τρεῖς ὑπὸ τῶν Χορῶν, ἄνευ στίχων. Μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Ἱερεὺς τοὺς ἐπομένους στίχους καὶ καθ' ἕκαστον στίχον ψάλλεται ὁμοίως τὸ αὐτὸ Τροπᾶριον ὑπὸ τῶν Χορῶν ἐναλλάξ. Μὴ παρευρισκομένον Ἱερέως, λέγομεν ἡμεῖς ἅπαντα.

Στίχος α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (Ψαλμ. ΕΖ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχος β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. (Ψαλμ. ΕΖ' 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχος γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. **(Ψαλμ. ΕΖ' 3-4)**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχος δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασόμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. **(Ψαλμ. ΡΙΖ' 24)**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Ὁ Χορός

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀκολουθῶς εἰς μὲν τὸν Ὅρθρον λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, «Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί...», εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν τὸ Κύριε ἐκέκραξα... καὶ τὸ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου... μετὰ τῶν Στιχηρῶν, ἀμφότερα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰ δ' ἄλλως,

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.